

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoPr/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215229423
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7215229423.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobcu B. C.P., G.. X.X.XXXX, K. G. XXX/XX, Z. U., zast. splnomoc. zást. Ing. Mgr. Štefanom Čelovským, bytom Cukrovarská 2/21, Trebišov, proti žalovanému: SILOMETAL spol. s r.o., IČO: 31660771, so sídlom Kollárová 4, Sečovce, zast. JUDr. Igorom Vargom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 1234/4, Trebišov, v konaní o náhradu mzdy s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 43Cpr/2/2015-107 z 18.9.2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 01.04.2012 do 31.12.2012 v sume 7 115,67 € a úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 790,63 € od 01.06.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne so sumy 790,63 € od 01.07.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 790,63 € od 01.08.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 790,63 € od 01.09.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 790,63 € od 01.10.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 790,63 € od 01.11.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 790,63 € od 01.12.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 790,63 € od 01.01.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,75% ročne zo sumy 790,63 € od 01.02.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). V konaní o zaplatenie náhrady mzdy žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.). V konaní o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu (výrok IV.).

Vychádzal z toho, že nárok na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru mal žalobcovi vzniknúť 01.04.2012, súd vec posúdil podľa ZP v znení účinnom v čase vzniku tejto náhrady v zmysle ktorého ak zamestnávateľ dá zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne zrušil pracovný pomer okamžite a ak zamestnanec oznámil organizácii, že trvá na tom aby ho ďalej zamestnávala jeho pracovný pomer trvá i naďalej a zamestnávateľ je povinný poskytnúť mu náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi vo výške priemerného zárobku odo dňa keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní a to po dobu deviatich mesiacov.

Podľa ust. § 79 ods. 1,2 ZP (v znení účinnom v čase okamžitého skončenia pracovného pomeru) ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ

je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov.

Súd citoval § 154 ZP a dôvodil, že pohľadávka žalobcu náhrady mzdy je priznaná v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru. Priznanie náhrady mzdy teda bolo závislé od vyriešenia otázky platnosti alebo neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Žalobca prípisom zo dňa 09.02.2012 oznámil žalovanému, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa ku dňa 06.02.2012 považuje za neplatný a s uvedeným dôvodom skončenia pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b/ ZP nesúhlasí aj keď je momentálne práceneschopný považuje pracovný pomer za neukončený. Predmetné oznámenie bolo doručené žalovanému dňa 10.02.2012.

Právo na náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru môže preto vzniknúť najskôr odo dňa keď zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, že trvá na tom aby bol ďalej zamestnávateľ. Žalobca dňa 10.02.2012 oznámil žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnaní avšak od 06.02.2012 do 31.03.2012 bol práceneschopný teda nárok na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru vznikol žalobcovi od 01.04.2012, po uplynutí doby práceneschopnosti žalobcu.

Keďže žalovaný neuspokojil nárok žalobcu na náhradu mzdy riadne a včas žalobca má právo aj na úroky z omeškania. Náhrada mzdy je splatná ako mzda a súd v danom prípade vychádza, že mzda u žalovaného bola splatná vždy do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca a preto sa žalovaný dostal do omeškania vždy od prvého dňa nasledujúceho mesiaca. Úroky z omeškania priznal súd z jednotlivých splátok mesačných náhrad t. j. zo sumy 760,63 €, vo výške tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku (zmeny vo výške úrokov z omeškania nastali v dôsledku zmien diskontnej sadzby NBS (§ 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.).

Priemerný zárobok v konaní súd zistil zo mzdy zúčtovanej žalobcovi žalovaným za obdobie od októbra 2011 do decembra 2011. Za uvedené obdobie súd má za preukázané, že žalobca v októbri mal odpracovaných 147,25 hodín, v novembri mal odpracovaných 157 hodín a v decembri mal odpracovaných 155 hodín, spolu 459,25 hodín. Jeho hrubá mzda za október bola vo výške 691,04 € (z toho odpočet 70,64 €) teda 620,04€, za november bola hrubá mzda vo výške 770,65 € (z toho odpočet 70,64 €) teda 700,01 €. Žalobcovi v decembri žalovaný poskytol celoročnú odmenu vo výške 728 € čo mesačne činí 60,66 €. Za december bola hrubá mzda vo výške 1451,69 € (z toho odpočet 70,64 €), (odmena celoročná 728 €:12 = 60,66 € x 3 mesiace t. j. 181,99 €), teda z vyššie uvedených údajov súd vypočítal hrubú mzdu za december nasledovne: 1451,69 € (hrubá mzda) - 728 € (celoročná odmena) - 70,64 € + 181,91 € (odmena za kalendárny štvrtrok) = 835,04 € čo predstavuje hrubú mzdu za mesiac december. Jeho príjem v rozhodujúcom období od októbra 2011 do decembra 2011 bol vo výške 2155,09 €. Túto hrubú mzdu teda sumu 2155,09 € súd vydělil počtom odpracovaných hodín 459,25 hod. a tak zistil priemerný hodinový zárobok čo bolo vo výške 4,6926 €. túto sumu následne súd vynásobil s 21,74 (priemerný počet pracovných dní v mesiaci) a zistil priemerný mesačný zárobok vo výške 790,63 €, ktorý zárobok súd priznal odporcovi za dobu 9 mesiacov, celkovo vo výške 7115,67 € t. j. ako náhradu mzdy za obdobie od 01.09.2012 do 31.12.2012 v súlade s ust. § 79 ods. 2 ZP (v znení účinnom v čase okamžitého skončenia pracovného pomeru ako aj vzniku práva na náhradu mzdy rok 2012) v zmysle ktorého náhrada patrí zamestnancovi vo výške priemerného zárobku po dobu deviatich mesiacov.

Keďže žalobca sa domáhal náhrady mzdy v súvislosti s neplatným rozviazaním pracovného pomeru zo strany žalovaného za obdobie od 07.02.2012 do 30.08.2015 vo výške 36 118,50 € v prevyšujúcej časti nárok žalobcu na náhradu mzdy zamietol.

O trovách konania v konaní u určenia neplatnosti rozviazania pracovného pomeru súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. V podanom odvolaní žiadal žalobca zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie.

O.i. namietal, že súd prvej inštancie opomenul na skutočnosť, že až 22.06.2015 rozhodol rozsudkom že okamžité skončenie prac. pomeru zo strany zamestnávateľa je neplatné. Cit. rozsudok sa stal právoplatným dňa 04.08.2015.

Také konanie súdu prvej inštancie, ktorý sa nevysporiadal z obdobím od 31.12.2012 t.j. dokedy uznal náhradu mzdy za obdobie 9 mesiacov a nevysporiadal sa z obdobím od 01.01. 2013 najmenej do 04.08.2015 kedy nadobudol právoplatnosť jeho prvý rozsudok o neplatnom skončení prac. pomeru - toto nemôže byť na ťarchu poškodeného.

Z opísaných skutočností je preukázané, nad všetky pochybnosti, že súd prvej inštancie neposkytol spravodlivú a účinnú ochranu práv môjmu klientovi.

Poukázali na to, že taký výklad je súladný aj s právne záväznými aktmi Európskej únie uverejnené v jej Úradnom vestníku.

Právo na náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní prac. pomeru vzniká najskôr odo dňa, keď zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, (10.02.2012) že trvá na tom, aby bol ďalej zamestnaný.

Na základe opísaných skutočností navrhujeme odvolaciemu súdu, aby vydal tento rozsudok: Odvolací súd mení rozsudok Okr. súdu Košice zo dňa 18.09.2017 spis. zn. 43Cpr/2/2015-107 tak, že žalovaný je povinný náhradu mzdy za obdobie od 01.01.2013 do 04.08.2015 v sume 24 509,53 € s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne.

Za rok 2013:

Zo sumy 790,63 € od 01.03.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.04.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.05.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.06.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.07.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.08.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.09.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.10.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.11.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.12.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.01.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.02.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne.

Za rok 2014:

Zo sumy 790,63 € od 01.03.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.04.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.05.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.06.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.07.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.08.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.09.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.10.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.11.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.12.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.01.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.02.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.03.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.04.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.05.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.06.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.07.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.08.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Zo sumy 790,63 € od 01.09.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne. 2, žalovaný je povinný zaplatiť trovy konania súdu prvej inštancie a trovy odvolacieho konania v plnej výške.

Žiadne pokyny som od zamestnávateľa nedostal - neumožnil mi pracovať. Dostal som ďalšie dve výpovede k 03.09.2015 ak 10.09.2015, ktoré som žalobou o neplatnosti napadol a momentálne ich rieši OS Trebišov. Právny zástupca firmy Silometal trval na súdnom pojednávaní na vyplatení náhrady mzdy maximálne za 36 mesiacov podľa ZP.

Nesúhlasí s rozhodnutím súdu - náhrada mzdy za deväť mesiacov. Nemohol som ovplyvniť skutočnosť že súd nebol schopný rozhodnúť v tejto veci za rok, kedy by som bol spokojný s daným rozsudkom ale rozhodol po päť a pol roku. Spokojný s takýmto rozsudkom môže byť konateľ firmy p. A., arogantný človek, ktorý svojimi rozhodnutiami ovplyvnil osudy mnohým zamestnancom a ich rodinám. Súd týmto rozsudkom nepotrestal konateľa firmy ale mňa, zamestnanca a moju rodinu. Takýto verdikt súdu významne ovplyvní aj prepočet môjho starobného dôchodku.

Súd vôbec nebral do úvahy, že za celé uvedené obdobie som bol evidovaný na ÚPSV a R, nemal som žiadny príjem a nebolo mi umožnené pracovať vo firme aj keď pracovný pomer mi bol ukončený 10.09.2015.

3. V podanom vyjadrení k odvolaniu navrhujú zamietnuť odvolanie žalobcu, lebo sa stotožňujú s rozhodnutím súdu sp.zn. 43Cpr/2/2015 z 18.9.2017.

4. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje

dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 CSP a zistil, že sú podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP), preto ho v celom výroku potvrdil (§ 387 CSP).

5. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zák., právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje jeho pochybenie. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zák. normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

6. Skutočnosti uvedené v odvolaní nedávajú podklad pre záver, že súd svojim procesným postupom znemožnil žalobkyniam, aby uskutočňovali im patriace procesné práva a preto došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces.

7. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods.1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

8. V odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby konanie na súde bolo takou inou vadou postihnuté.

9. Odvolací dôvod § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo).

10. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

11. Zo skutočností uvedených v odvolaní jednoznačne vyplýva, že obidva odvolacie dôvody (§ 365 ods.1 písm. f) a h) CSP) nie sú dané a rozsudok je správny.

12. So zreteľom na § 220 CSP odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za preskúmateľný, keďže súd sa vyporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a so zreteľom na všetky relevantné úvahy, ktoré ho viedli k právnomu záveru o priznaní náhrady mzdy ako aj o čiastočnom zamietnutí návrhu na náhradu mzdy uviedol súd svoje dôvody, ktoré aj podľa odvolacieho súdu boli vnútorne konzistentné, neprotirečiacie si a presvedčivé. Obsah odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie umožňoval odvolací prieskum. Podľa predchádzajúcej právnej úpravy (OSP) sa vyžadovalo, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie malo náležitosti uvedené v § 157 ods.2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie aj podľa § 220 CSP, podľa novej úpravy má parametre umožňujúce prieskum odvolacieho súdu a vzhľadom na skutkové a právne závery aj odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 387 CSP.

13. V podstate odvolateľ namieta nesprávnu právnú aplikáciu iného obdobia náhrady mzdy, ale z odvolania nie je zrejmé, či vôbec oznámil žalobca, že chce pracovať u zamestnávateľa, lebo tak ako píše v prílohe k odvolaniu zo dňa 7.novembra 2017 (č.l. 110 spisu) citujem: „len právny zástupca SILOMETALU trval na súdnom pojednávaní na vyplatení náhrady mzdy za tri roky a spokojný s rozsudkom môže byť len konateľ firmy p. A. arogantný človek, ktorý svojimi rozhodnutiami ovplyvnil osudy mnohým zamestnancom a ich rodinám (s týmto rozsudkom nepotrestal konateľa firmy, ale jeho - zamestnanca a jeho rodinu, takýto verdikt súdu významne ovplyvní aj prepočet jeho starobného dôchodku)“.

Okrem iného rozhodnutie súdu vníma ako revanš za jeho sťažnosti na prieťahy v súdnom konaní.

14. Odvolací súd konštatuje, že tak čo do priemerného zárobku ako aj vo výrokoch o úrokoch z omeškania v dôsledku zmien diskontnej sadzby Národnej banky Slovenska podľa § 3 nar.vl. SR č. 87/1995 Z.z. súd prvej inštancie správne rozhodol.

15. V odôvodnení konštatuje, že právo na náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru môže vzniknúť najskôr odo dňa, keď zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby bol ďalej zamestnávaný, 10.2.2012 oznámil žalobca žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní od 6.2. do 31.3.2012, potom bol práceneschopný (nárok na náhradu mzdy mu nepatriel z neplatného skončenia pracovného pomeru) a potom vznikol žalobcovi nárok od 1.4.2012 po uplynutí doby práceneschopnosti žalobcu, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR v sporoch o náhradu mzdy (pozri § 134 ZP zák. č. 311/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov).

16. Priemerný zárobok v konaní súd zisťoval za rozhodné obdobie zo zúčtovanej mzdy žalobcovi od októbra do decembra 2011. Pritom pri odpracovaní 147,25 hodín v októbri, novembri 157 hodín a v decembri 155 hodín, spolu 459,25 hodín (hrubá mzda za október predstavovala 651,04 € po odpočte 620,04 €, za november 770,65 € a za december aj s odpočtom, keď žalobca dostal celoročnú odmenu 728 €, čo znamená 1 451,69 € (odpočet 70,64 €) spolu 2 155,09 €, pričom hodinový zárobok predstavoval 4,6926 € po vynásobení koeficientom 21,74 (priemerný počet pracovných dní v mesiaci) zistil správne priemerný mesačný zárobok 790,63 € a za 9 mesiacov patrí 7 115,67 € náhrada mzdy od 1.9.2012 do 31.12.2012 podľa § 79 ods.2 ZP.

17. V prevyšujúcej časti potom súd prvej inštancie zákonne rozhodol, keď žalobu zamietol a správne a zákonne aj rozhodnutie vo výrokoch o náhrade trov konania. Je treba konštatovať, že uznesením sp.zn. 11CoPr/3/2017 z 24.4.2017 krajský súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie sp.zn. 43CPr/2/2015 z 1.2.2017.

18. S poukazom na § 367 CSP zák. č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov je treba uzavrieť, že napadnutý druhý výrok predstavoval výrok rozsudku, ktorým v prevyšujúcej časti žaloba bola zamietnutá odvolateľovi, avšak od tohto výroku (keďže proti iným výrokom sa neodvolal žalobca) závislé sú aj naväzujúce výroky o náhrade trov konania, odvolací súd potvrdil rozsudok vo všetkých výrokoch, ktoré boli napadnuté odvolaním, čo do rozsahu odvolania a teda nenapadnutý rozsudok bol len prvý výrok, ktorý je rozsiahlym výrokom o priznaní náhrady mzdy od 1.4.2012 do 31.12.2012 v sume 7 115,67 € a úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z jednotlivých súm ...

19. Odvolací súd však konštatuje, že je nesprávne vyznačenie súdom prvej inštancie ohľadne právoplatnosti rozsudku na prvej strane (titulnej strane rozsudku súdu prvej inštancie 43Cpr/2/2015-107 (IČS: 7215229423), lebo nemožno vyznačiť rozsudok z 18.9.2017 - zrejme tajomníčkou a nie je uvedený podpis vyznačujúcej zamestnankyne, avšak za toto vyznačenie zodpovedá sudkyňa (predsedníčka senátu). Možno konštatovať, že tento nedostatok nespôsobil vecnú nesprávnosť rozsudku, keďže napadnutý rozsudok bol vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti bola zamietnutá žaloba, avšak týmto odvolaním žalobcu po odvolaní vzhľadom na účinky odvolania, nenadobudli právoplatnosť ani nadväzujúce výroky o náhrade trov konania (výroky III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie), čo mala predovšetkým skontrolovať pri podpise predkladacej správy sudkyňa (predsedníčka senátu), pozri aj ust. § 226 až § 232 CSP v spojení s § 367 CSP a Spravovací a kancelársky poriadok, vyhl. č. 543/2005 Z.z.

20. Výrok o trovách odvolacieho konania sa odôvodňuje § 396 CSP, lebo žiadne trovy si úspešná strana v konaní neuplatnila, t.j. žalovaný a žalobca bol neúspešný v odvolacom konaní.

21. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.